

J.K. ROWLING

HARRY POTTER

i la cambra secreta

EDICIÓ DEL 20è ANIVERSARI

Empúries

J.K. ROWLING

HARRY POTTER

i la cambra secreta

EDICIÓ DEL 20È ANIVERSARI

Editorial Empúries
Barcelona

Títol original:
Harry Potter and the Chamber of Secrets

Publicat per primera vegada a la Gran Bretanya l'any 1998
per Bloomsbury Publishing Plc
50 Bedford Square, Londres WC1B 3DP

La primera edició en català d'aquesta obra va ser publicada
a l'Editorial Empúries l'any 1999

Primera edició: novembre del 2020

Drets de publicació de Wizing World © J.K. Rowling 1998

Wizing World és una marca registrada de Warner Bros. Entertainment Inc.

Els personatges, els noms i els distintius/símbols de Wizing World
són TM i © Warner Bros. Entertainment Inc. Tots els drets reservats

Il·lustracions de la coberta i de l'interior de
Levi Pinfeld © Bloomsbury Publishing Plc 2020

Els drets morals de l'autora i de l'il·lustrador han estat reconeguts

© de la traducció: Laura Escorihuela Martínez, 1999

© de la traducció dels textos complementaris: Ernest Riera Arbussà, 2020

© d'aquesta edició: Edicions 62, s.a., Editorial Empúries
Av. Diagonal, 662-664 – 08034 Barcelona
www.editorialempires.cat

Tots els personatges i esdeveniments d'aquesta publicació,
fora d'aquells clarament del domini públic, són ficticis i qualsevol semblança
amb persones reals, vives o mortes, és pura coincidència

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor
qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos,
www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra
(www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).

Tots els drets reservats.

ISBN: 978-84-17879-61-7

Dipòsit legal: B. 18.187-2020

HORTENSIA
HUFFLEPUFF

HUFFLEPUFF: UNA INTRODUCCIÓ VIII

MAPA DE L'ESCOLA DE BRUIXERIA HOGWARTS X

HARRY POTTER I LA CAMBRA SECRETA 1
CAPÍTOLS U A DIVUIT

ELS ELFS DOMÈSTICS DE HOGWARTS 392

ANTICS ALUMNES DE HOGWARTS: UN QÜESTIONARI 395

RESIDÈNCIA HUFFLEPUFF: SÍMBOLS I INSPIRACIÓ 400

AMB IL·LUSTRACIONS DE LA RESIDÈNCIA DE LEVI PINFOLD

HUFFLEPUFF

◆ UNA INTRODUCCIÓ ◆

*Podeu pertànyer a Hufflepuff,
on són justos i lleials;
els pacients de Hufflepuff són nobles,
sense por als durs treballs.*

EL BARRET QUE TRIA

COM SABEN TOTS els Hufflepuff orgullosos, hi ha pocs herbolaris tan hàbils com la professora Coliflor, cap de la casa de Hufflepuff, i la disciplina màgica de Botànica és fonamental a *Harry Potter i la cambra secreta*.

La professora Coliflor és especialista en algunes de les plantes més temibles conegudes al món màgic. En Harry i els seus amics estudien a l'hivernacle 3 per primera vegada el semestre de tardor del seu segon curs. És un lloc ple de plantes tan perilloses que es mantenen tancades amb pany i clau, però la professora Coliflor no s'arronsa davant de cap dels seus espècimens botànics, tant si és una letal Trampa del Diable o bé una jove Tentàcula Verinosa.

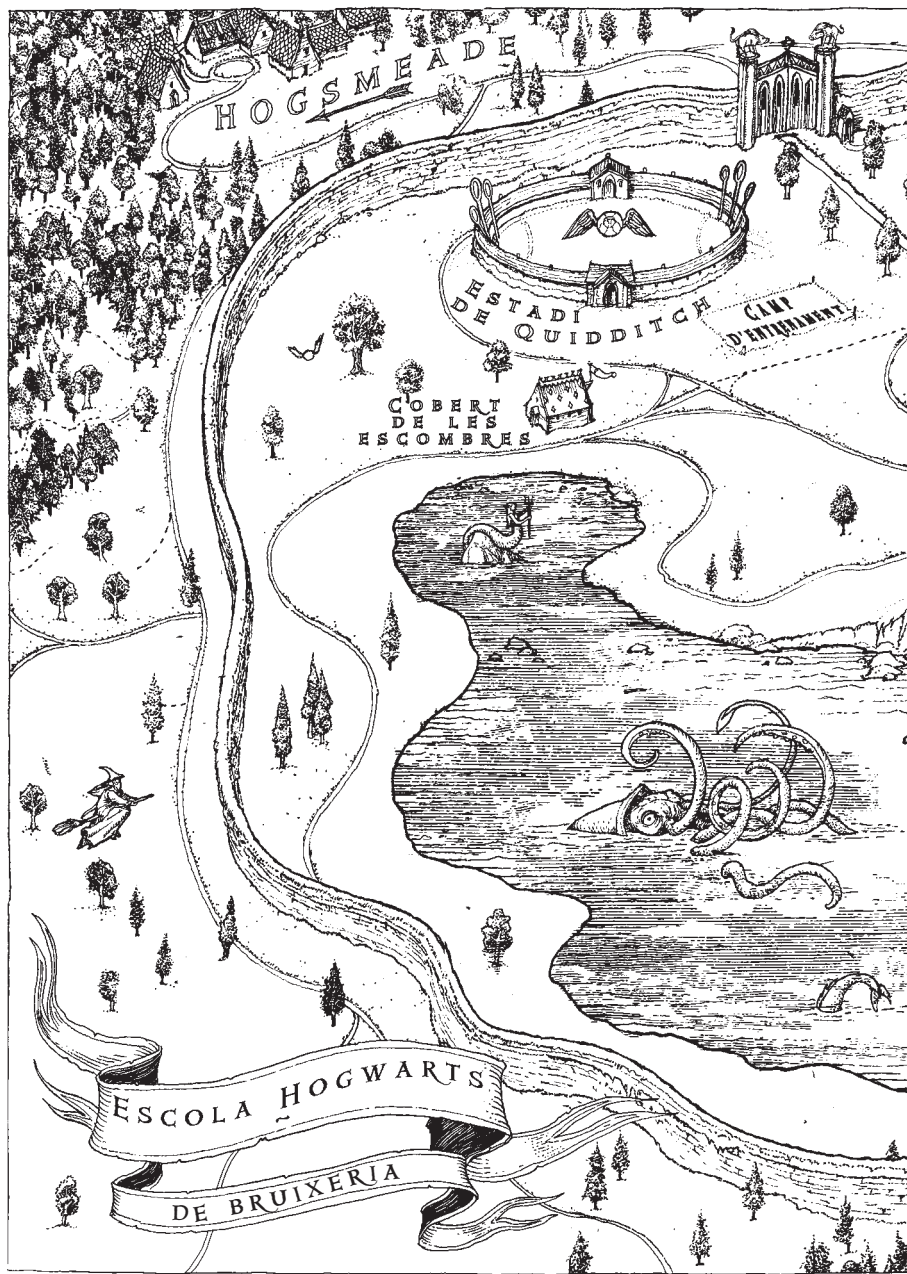
La primera lliçó de Botànica del curs ens proporciona un dels moments Hufflepuff més memorables de tots: la demostració de la professora Coliflor de com replantar un nadó de man-

dràgora. Aquest procediment complicat sembla fàcil amb les mans expertes de la professora, però quan toca provar-ho a la classe, comproven que les plantes petites i xisclaires són un bon maldecap i que no paren de mossegar i clavar puntades d'arrel.

Treballar molt i tenir paciència són les claus de l'èxit en Botànica, com podem comprovar amb el curós cultiu de mandràgores de la professora Coliflor, una tasca que adquireix una importància vital quan una sèrie d'atacs sinistres a Hogwarts deixen diversos estudiants petrificats.

Ernie MacMillan està convençut que Harry Potter n'és el culpable i —com a Hufflepuff lleial que és— acusa en Harry d'haver atacat el seu company de residència, Justin Finch de Fletchley. Però a més de ser lleials, els Hufflepuff també són justos, i un altre moment Hufflepuff per excel·lència es dona quan més endavant, a la pila de compost, l'Ernie demana disculpes a en Harry per haver sospitat mai que fos l'hereu de Slytherin.

La professora Coliflor, pacient i dedicada, i l'Ernie MacMillan, lleial i equitatiu: tots dos encarnen l'esperit de la residència Hufflepuff, i els Hufflepuff poden estar orgullosos del paper que representa la seva residència en la derrota del mal que s'amaga a les profunditats de la cambra secreta.

CAPÍTOL U

El pitjor aniversari

No era la primera vegada que hi havia una discussió a l'hora d'esmorzar al número quatre del carrer Privet. A primera hora del matí, al senyor Vernon Dursley l'havia despertat un udol agut que provenia de l'habitació del seu nebot Harry.

—Ja és el tercer cop en una setmana! —va cridar des de l'altra punta de la taula—. Si no pots mantenir a ratlla l'òliba, la farem fora!

El Harry va intentar explicar-se per enèsima vegada.

—S'avorreix —va dir—. Està acostumada a volar a l'aire lliure. Si la pogués deixar anar a la nit...

—¿Que et penses que soc ximple? —va rugir el tiet Vernon amb un fil d'ou ferrat penjant-li del bigoti—. Sé perfectament què passarà si la deixes anar.

Ell i la seva dona Petúnia van intercanviar mirades sinistres.

El Harry va intentar replicar, però un rot fastigós del Dudley, el fill dels Dursley, li va ofegar les paraules.

—Vull més *bacon*.

—N'hi ha més a la paella, rei —va dir la tieta Petúnia mirant-se el seu immens fill amb ulls plorosos—. T'hem d'alimentar bé, ara que podem... No m'agrada el que m'expliques del menjar de l'escola...

—Ximpleries, Petúnia, jo no vaig passar mai gana quan era a Smeltings —va dir el tiet Vernon de bon humor—. Al Dudley li donen prou menjar, ¿oi que sí, fill?

El Dudley, que era tan gros que el cul li sortia pels costats de la cadira, va somriure i es va tombar cap al Harry.

—Passa'm la paella.

—T'has oblidat de dir la paraula màgica —va dir el Harry, molest.

L'efecte que aquesta frase tan simple va provocar en la resta de la família va ser increïble: al Dudley se li va tallar la respiració, va caure de la cadira, i el cop va fer trontollar tot el que hi havia a la cuina; la senyora Dursley va xisclar i es va posar les mans a la boca; el senyor Dursley es va alçar d'un bot i el pols li va començar a bategar.

—Volia dir «sisplau»! —va aclarir el Harry ràpidament—. No tenia res a veure amb...

—¿Què et vaig dir que passaria —va escridassar-lo el seu tiet, esquitxant la taula de saliva— si pronunciaves la paraula que comença per ema a casa nostra?

—Però si jo no...

—¿Com t'atreveixes a amenaçar el Dudley?! —va cridar el tiet Vernon, amb un cop de puny a la taula.

—Només volia...

—Ja t'ho vaig advertir! No toleraré que sota aquest sostre es mencioni la teva anormalitat!

El Harry va deixar de mirar fixament el seu tiet, que s'havia posat morat, i va clavar els ulls en la seva tieta, que estava pàl·lida i intentava aixecar el Dudley de terra amb totes les seves forces.

—Bé —va fer el Harry—, d'acord...

El tiet Vernon es va tornar a asseure, respirant com si fos un rinoceront que s'ha quedat sense alè i observant el Harry de prop pel filet dels seus ulls petits i penetrants.

D'ençà que el Harry havia tornat a casa per passar les vacances d'estiu, el tiet Vernon l'havia tractat com si fos una bomba que pogués esclatar en qualsevol moment, perquè era cert que el Harry no era un nen normal. De fet, no podia estar més lluny del que es considera normal.

El Harry Potter era un bruixot, un bruixot que acabava de fer el primer curs a l'Escola de Bruixeria Hogwarts. I, si els Dursley estaven descontents que hagués tornat per les vacances, allò no era res comparat amb l'estat d'ànim del Harry.

Trobava tant a faltar Hogwarts que ser a casa dels Dursley li produïa un mal d'estómac permanent. Trobava a faltar el castell, amb els passadissos secrets i els fantasmes; les classes (tret de la de l'Snape, el mestre de Pocions); els mussols que portaven el correu; els banquetes al Gran Saló; el llit amb baldaquí al dormitori de la torre; el Hagrid, el guardabosc, que vivia en una cabana al costat del Bosc Prohibit i, especialment, el quidditch, l'esport més practicat en el món dels bruixots (que es juga en un camp amb sis perxes altíssimes, quatre pilotes voladores i catorze jugadors muntats en escombres).